

שבת משפטים - שקלים

צאת שבת – 18:00

כניסת שבת – 16:51

דף פנימי גיליון 1960 (פ"א/22) א' אדר תשפ"א 13 בפברואר 2021

דף מידע שבועי של קהילת מעלה גלבוע

ליגאל ורעות אלימי

ולכל המשפחה

12

מזל טוב

בהגיע חושן

למצוות

זמני השבת

(ר"ח אדר)

17:10 - מנחה וקבלת שבת

ערבית

*

8:00 - שחרית

לאחר התפילה— שיעור של הרב אלישע אנצ'לוביץ
"פרשת משפטים והשורשים העתיקים של מנהגי אדר"

אין שיעורי פרשת שבוע לילדים, בשל הסגר

*

13:30 - מנחה גדולה- ברחבת בית הכנסת

16:30 - מנחה

16:50 - מנחה ליד בית רוף

ערבית בצאת השבת

זמני תפילות השבוע:

שחרית -

א' - ה': 6:00

יום ו': 6:00, 8:00

מנחה-משניות-ערבית -

17:10

תודה לנעמה, שבכל התקופה ידעה לתת מידע, להכיל אותנו ברגעים הקשייייייים, לתת עצות יעילות וטובות שיעזרו לעבור את הבידוד בטוב ועוד לפנק בחלה חלומית ובארוחת בוקר מושלממממת. תודה רבה!!
תודה למאירה, לילך ושאר צוות המרכזית המעולללים!
שהכינו עבורינו חבילות מדוייקות והביאו לנו משלוחים עד הבית, וכל זה עם חיוך, אהבה ויעילות. אין מילים!
תודה לצביקה מילוא וחנה לזרוביץ שידעו לייעץ, לעודד, ברוגע, בנחת ובמקצועיות. תודה על הזמינות בכל עת, בשמחה ובמאור פנים.

תודה ליריב, לאביאל הטב ולוועדת רווחה, ששאלו לשלומינו, ביררו מה אנחנו צריכים, פינקו אותנו בשעות בגבעתולי והביאו לנו פאזלים שווים לנו ולילדים. תודה רבה!

תודה לכל האנשים המתוקים, שהצליחו בתוך מציאות משוגעת של עבודה וסגר וילדים בכל מקום, להרים את הראש, לחשוב על האחר ולהביא לנו פינוקים, ארוחות, ספרים, משחקים לילדים ודפי צביעה עבורם. תודה גם לכל מי שלא הצליח להגיע ושלה הודעה/ סרטון חמוד לנו או לילדים. תודה לכל מי ששאל והתעניין, עבר כאן בסביבה ובא לבדוק אם אנחנו כבר מעלים אבק או עוד לא. תודה לכל מי שלקח אליו את זהר או סיני אחרי שהחלימו לשעה או כמה שעות ואיפשר לנו לנשום רגע ולהתאפס על הבית. תודה רבה! פשוט מעורר השראה ומחמם את הלב.

תודה לשני סקייסט, האחת והיחידה, אשת הקשר המושלמת (מומלצת מממש!! 😊) נראה לי שנשמור אותה כאשת קשר, ככה שתהיה לנו לעולמים 😊 על כל צרה (שלא תבוא) שידעה להיות כאן ברגעים הקשים ולשמוח ברגעי הטוב. שידעה לשכנע אותנו לקבל עזרה בעדינות, בחכמה וברגישות וניהלה את כל מערך העזרה בצורה פשוט מעולה.

תודה לשכונה המושלמת שלנו, שכונת הקראווילות המהממת! שביררו כל הזמן מה אנחנו צריכים, שידעו להקפיץ לנו סוכר חום באמצע הלילה כי רצינו לאפות לחמניות, לספר סיפורים לילדים או סתם לשבת ולקשקש איתנו ולפרגן לנו בשעות התאוורות בשכונה. אין עליכם, כל כך שמחים לחיות כאן ביניכם.
אין לנו מילים.

העזרה, האהבה והחשיבה עלינו ממש עזרה לנו לעבור את התקופה הזאת, ולא רק "לשרוד" אותה, אלא לחוות אותה בטוב ואפילו להנות.

הלוואי הלוואי שנזכה להחזיר לכולכם בשמחות

אוהבים

הבירנבוימים.

קורונה – המציאות ממשיכה להיות מורכבת. בארץ רמת התחלואה ממשיכה להיות גבוהה. אצלנו לשמחתנו נכון לכתיבת שורות אלו יש ירידה בנתוני התחלואה. בצד זאת מספר המתחסנים בארץ ובאזור וגם אצלנו ממשיך לעלות. נכון ליום רביעי 10.2 על פי נתונים ממשרד הבריאות מתוך 359 אנשים מעל גיל 16 במעלה גלבוה התחסנו עד כה 268 (מתוכם 147 כבר התחסנו במנה השניה). מלבדם יש לנו גם 15 מחלימים מעל גיל 16 ועוד 7 מחלימים מתחת לגיל 16. היום (יום חמישי) חזרו לפעול מערכת הגיל הרך וכיתות א' עד ד'. בהחלט ייתכן שנחווה עוד עליות וירידות בנושא התחלואה בעקבות הסרת ההגבלות אבל בסה"כ נראה שהמשך שמירה על כללי ההתקהלות (עד 5 במבנה ועד 10 בחוץ), עטיית מסיכות ושמירה על מרחק במרחב הציבורי – כל אלו בצד המשך מגמת העליה במספר המחוסינים יביאו בהדרגה ליציבות המיוחלת.

ועדת הגיל הרך – בהצבעה בקלפי הדיגיטלית אושר הרכב ועדת הגיל הרך. בהצלחה לכולנו. מרכזת הועדה: ארנה בשיא לברן, חברי הועדה: אוה וייס, אורטל בן צבי, מנש שגיא, הילה מילר, גבע נבו, שרון שמעון, מרדכי זלר.

שבת שלום

קהילה אהובה,

לא יאמן אבל הנה אנחנו יוצאים סופסוף מבידוד של חודש (!!) לאחר ששני ילדינו, סיני וזהר, נמצאו מאמותים לקורונה בהפרש של כמה ימים אחד מהשני. תמיד ידענו שאנחנו מוקפים בקהילה יוצאת דופן, קהילה של נתינה וראיית האחר. אבל הבידוד הזה הצליח להפתיע אותנו ולחמם את הלב. בראש ובראשונה רצינו להודות לנעמה כץ, הפרוייקטורית המושלמת, שהופיעה כאן בשבת בבוקר, לאחר השכמה מוקמת (...). יחד עם אורי לדל האחד והיחיד (אורי לדל עוד ביקר אותנו בשבת נוספת בבידוד בנסיבות לא נעימות, מצוייד בנחשי שטיין בחליפת החלל ובאמבולנס, כשזהר נפלה ונחבלה בראש וכמעט פינו אותנו לבית חולים- אבל זה סיפור אחר.. ברוך ה' הכל נגמר בטוב).

אורי ונעמה ידעו לתת לנו מידע, להרגיע, לעזור לנו לצאת מעט מההלם וכן נתנו לנו פס סס"ל אדום- לבן בעיצוב מהמם! 😊

ודוקא בשל כך, מהדהדים בקול עז דברי ישעיה :

קְלוּא פֶּלֶס לְרַעַב לְחֶמֶד וְעֵינַיִם מְרוּדִים תִּבְיֵא בְּיַת פִּי תִרְאֶה עֲרֵם וְכִסִּיתוּ וּמְבֹשְׂרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם.

כשאני קוראת בפסוקים, הכיוון נראה ברור. עבודה רוחנית גרסת קודשא בריך הוא הינה עבודה חברתית, תשומת לב לרעבים, לעניים, עיסוק בהכנסת אורחים ועזרה לזולת. דאגה למי מאתנו שאין לו בית ומקום שקט לחיות בו; שאין לו מקום לקבל חיבוק, חברות פשוטה, שאין לו מקום להעניק כוס מים ולקבל משהו לסעודת שבע ברכות.

אבל הנביא מפתיע בפסוק הבא, ומתאר מה התוצאה של עבודת השם חברתית:

אָז יִבְקַע פֶּשֶׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְכָּתָךְ מִהֲרָה תִצְמַח וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָךְ כְּבוֹד ה' יִאֲסָפֶךָ.

נשמע שהתוצאה, או התגמול - אם תרצו - לעשייה חברתית אינו רק שלום חברתי. מה שקורה למי שיוצרים בית עבור אחרים, הוא אור בוקע בתוכם, רפואה צומחת.

אילו מילים גדולות.

תמונה עולה בזכרוני. לפני שהקורונה נחתה כאן, טסתי לבקר את משפחת בייטנר באוקספורד. בשיחותינו הרבות דיברנו בין היתר על חוויות זרות במרחב. להיות שונים, להרגיש שונים. לנסות לפענח קודים חברתיים. אני זוכרת שסיימנו את השיחה בהבנה מעמיקה יותר של הציווי התורני לאהוב את הגר, כי גרים הייתם בארץ מצרים. כמה קשה להרגיש שונה, זרה, אחרת!! כמה קשה להיות גרה!

השיחה הזו הולכת איתי גם כעת.

יש אנשים בתוכנו שתחושת הזרות שלהם בולטת יותר על רקע האחרים. יש אנשים בתוכנו שעסוקים, אולי יותר מאתנו, בנסיון לפענח קודים חברתיים, להבין מה מתאים היכן ומתי. יש אנשים שנסיבות חייהם הופכות אותם לגרים בארצם שלהם.

אולי אנחנו יכולים לאמץ אותם אל לבנו.

בתוך מה שעבר על היקום, עברנו שנה קשה כקהילה. היו שלבים בהם הרגשתי שהלכידות החברתית שלנו עומדת במבחן. מנסה את דרכה מחדש. ימים אחרים שידרו דוקא התקרבות, יצירת אהבה, הענקת חום הלב. הפרויקט המקסים שהביאו לפתחנו גלית וכרמית מזמן את הקהילה היפה שלנו לגדול עוד, לגלות את כוחותיה, להרחיב את מעגל הלכידות, ההטרוגניות, השותפות.

את מחסום מאה המשפחות עברנו כבר מזמן. בואו נעבור אחד נוסף.

כבוד ה' יאספנו.

סימני דרך -טורי דעה של חברי קהילה סביב הבית לחיים והפעם עינת לב

שנות ילדותי עברו עלי בבניין בן 8 קומות, בקצה העיר בת-ים. בבניין שלנו גרו 32 משפחות. אלו שגרו איתנו באותה קומה היו חברים טובים. להורים היתה תקשורת משותפת, וגם לנו, הילדים. ידעתי שאני יכולה לשתות שם מים, לא יותר. הם לא שמרו כשרות.

אחת השכנות היתה רווקה. קרוב לגיל 40 (שאו נראה לי מופלג) היא החליטה להביא ילדה לעולם, והפכה לאם חד הורית.

מהקומה הרביעית שמענו צעקות בכל ערב. יום אחד היא פשוט נעלמה. הצילה את עצמה מלהיות כותרת בחדשות.

היינו הדתיים היחידים בבניין. אלינו באו לשאול מה עושים לקראת ברית או חלילה שבעה. כל חתונה בבניין זכתה בסעודת שבע ברכות בסלון ביתנו.

אם הייתם שואלים אותי אי שם בסוף התיכון, הייתי אומרת בנחרצות שאגור במקום מגוון, הטרוגני. כנראה בעיר.

איכשהו השם לגל אותנו לכאן, להר היפה הזה. חסדי השם, יש לומר. במעלה גלבעו התאהבנו מהרגע הראשון, בין השאר בזכות אחד הסמלים היפים שלה - הטרוגניות.

כמעט 18 שנה חלפו מאז הגענו. באותם ימים רחוקים, מספר המשפחות כאן עמד על 45, וגם תושבים ו"משפחות ישיבה" כמונו הוזמנו להשתתף באסיפות החברים. יותר מכל אני זוכרת פזמון קבוע: "כשנגיע למאה משפחות...". היעד הנכסף הבטיח תאורה, מדרכות, בתי ילדים משגשגים, קו אוטובוס, שיפוץ שבילים וגם... משימתיות. באותם ימים היה ברור שקשה עד בלתי אפשרי להעמיס על כתפי מספר מצומצם כל כך של משפחות גם משימה לטובת עם ישראל.

חלפו שנים. הקהילה שילשה את מספר המשפחות, שטח היישוב גדל. מדי פעם אני מהרהרת בכך שמתגשם כאן חזון הנביאים.

לבי מלא הודיה.

אכן, זכינו. הקהילה שלנו מלאה חסד. דרים כאן אנשי הוראה וחזון, תורה ותפילה, אנשי חסד, טיפול ורוח. דרים כאן אנשים עם לב טוב, שיודעים לחבק משפחות בבידוד, אמהות יולדות והרשימה עוד ארוכה...

רוצים גם לכתוב לסימני דרך?
מוזמנים לפנות ליונית גרוס-קולה
yonit.kg@gmail.com, 058-5005459
מחכים לשמוע מכם,
צוות הבית לחיים.

ציור שדה בשדות העמק | אילן לדל

בי"ח אלול בשנת 1921 עלה על הקרקע קיבוץ עין חרוד שהוקם בסמוך למעיין חרוד (המזוהה עם מקום האתגר התנ"כי של גדעון ולוחמיו) על ידי חברי גדוד העבודה וארגון "השומר". לאחר כחמש שנים עברו המתישבים לגבעת "קומי" עליה שוכנים כיום עין חרוד ואיחוד ומאוחד שהתפצלו זה מזה על רקע אידיאולוגי בין תומכי מפ"ם ומפא"י בשנת 1952.

בין הדמויות המוכרות שחיו בעין חרוד ניתן למנות את יצחק טבנקין, מאיר הר ציון ושלמה לבני ששימש כחבר כנסת ואף הופיע בציור לפני שנתיים.

אדי הסכסוך הנושן בין שני הקיבוצים מסתתרים עד היום בין אבני המדרכת ובראשם של ארוכי הזיכרון אך שני הקיבוצים חיים יחד בהרמוניה ובמשך השנים העמיקו את קשריהם השונים זה עם זה.

לכבוד ציון שנת ה-100 להקמת עין חרוד, הוחלט לצייר בשדות קיבוץ עין חרוד איחוד ציור שדה גדול מהרגיל כדי לציין את המאורע. לצורך כך גוייסו לגד"ש פטר וינר, האומן המוכר, שמצייר כבר עשרות שנים בשדות, גרפיקאית מקומית ומרכזת ועדת התרבות שהתלוו למהלך העבודה. הציור משתרע על פני למעלה מ-600 מטרים ברוחב ולמעלה מ-250 מטרים בגובה. זהו הציור הגדול והמורכב ביותר שנעשה עד היום והוא כולל את הכיתוב "100 לעין חרוד" במרכז, גרפיקה מצילום של קבוצת קוצרים בטקס הקציר מימין, גרפיקה דומה של מחוללות (רקדניות) משמאל, והפסוק "הזורעים בדמעה ברינה יקצורו" (תהילים קכ"ו, ה') בבסיס הציור כדי לציין הן את הקושי העצום של ההתיישבות הציונית בעמק ופירותיה כיום והן את הקשר התנ"כי, החקלאי, לעבודת האדמה והגד"ש.

לציור מספר שלבי הכנה. ישיבות ארוכות בעניין המתאר עצמו, כמה עשרות שעות עבודה בהמרת הגרפיקה לתוכנות המחשב השונות ויצירת התוכנית לטרקטור העובד עם GPS ועוד כמה מאות שעות עבודה בשדה על מנת לסמן ולאחר כך לזרוע את הציור בשדה.

צאו לכם לכתף שאול ותהנו. הציור נועד מראשיתו לכולם וככה, אין עליו זכויות יוצרים או מגבלות. הוא חינם, יפה, ועוזר לצאת מהבית ביום אביבי.

צאו לכם ותהנו. אם תתעוררנה שאלות- אשמח לענות.

יום ראשון בערב - תרגיל רעידת אדמה... בזום! | אורי לדל בשם צח"י

לראשונה בישראל – תרגיל יישובי להיערכות לרעידת אדמה – בזום!

כיצד מתרגלים רעידת אדמה בזום?

שלב ראשון:

לקראת ערב תצא הודעה דחופה במערכת "מקומי" על תחילת תרגיל רעידת אדמה. במקביל, מנהלות **אשכולות החירום** תקבלנה הודעה לבדוק בכל אשכול חירום מה **מצב המשפחות**. כל משפחה תתבקש להגיב בוואטסאפ באשכול החירום על מצבה. אין צורך (ולא רצוי) לצאת לאזור הכינוס שבחנייה מול מעון היום. (עדיין אסורות התקהלויות...)

מטרת שלב זה של התרגיל היא לבחון ולתרגל את מערכת העברת מסרים בהולים ביישוב, ללא קשר לרעידת אדמה. (ברעידת אדמה אמיתי, כולנו נרגיש את הרעידה ונדע שחייבים לצאת מהבית ולהגיע לאזור הכינוס). צוותי צח"י יתכנסו בקבוצות זום ויקלטו את מידע שמתקבל מהמשפחות, יעבדו את הנתונים ויפיקו דו"ח מצב ראשוני.

שלב שני:

כל התושבים יתבקשו **להיכנס לזום** (לינק יישלח באשכולות החירום).

זה יהיה מעין "אזור כינוס" למטרת התרגיל. שם נעבור על החידון המטורף בנושא רעידות אדמה ונלמד מה היה המוצר הנמכר ביותר לאחר רעידת האדמה בהאיטי, באיזה קצב נעות לוחות טקטוניות, ואלו בתים במעלה גלבע הם בסיכון הגבוה ביותר לנזק בעקבות רעידת אדמה.

נשמע גם איזו משפחה צברה את מירב הנקודות ותזכה בפרס.

משם התושבים יתפצלו לקבוצות זום שונות. לכל קבוצה תהיה משימה; על הקבוצה להכין – על הניר - תוכנית פעולה לביצוע המשימה.

נערכים בשגרה – מוכנים בחירום.

זמן מוערך: כשעה וחצי

חשיבות: גבוהה

"תזכור: כשמצב חירום נוחת עליך, הזמן להתכונן כבר חלף."

(סטיבן סיירוס)